

Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně

akademický rok 2013/2014

**Vysokoškolská kvalifikační práce (ateliérová práce)
posudek vedoucího**

Jméno a příjmení studenta: Helena Tůmová

Název práce: Křehká linie

Posudek: Projekt křehká linie je založený na spolupráci s viděním dítěte odděleného od ostatního světa Aspergerovým syndromem. Lidé s Aspergerovým syndromem mají problémy s navazováním přiměřených vztahů s druhými lidmi. Jejich komunikační schopnosti jsou slabé a následkem toho se raději interakci s druhými lidmi vyhýbají. Vyznačuje se především potížemi v komunikaci a sociálním chování, které jsou v rozporu s celkově dobrým intelektem. Ten může být u některých jedinců i velmi nadprůměrný. Vnitřní svět jednoho takto postiženého chlapce se stal inspiračním zdrojem pro diplomovou práci Heleny Tůmové. Ta na základě kreseb tohoto chlapce začala vytvářet sérii tří planet složených z různých tvarů a materiálů. Vodítkem a inspirací jí byl vnitřní svět již zmiňovaného desetiletého chlapce, jeho kresby i jeho způsob myšlení. Přijala jeho prosté vysvětlení vesmíru, který zobrazil obrovskou žárovkou kolem níž rozmístil planety. Jednotlivým planetám dal jména a Helena si vybrala tři z těchto planet jako inspirační zdroj pro své tři objekty. Názvy planet Nata, Nebbet a Taj. Tyto názvy znějí jako z kresleného sci-fi komiksu a připomínají bezbřehou pohádkovou fantazii tohoto žánru. Vše technicky nebo myšlenkově komplikované je nějak vyřešeno a odkryje-li se kulisa příběhu, zůstává opět nějaký prostý příběh mezilidských vztahů. Nechci se zaplétat do příběhu, který zůstává pouze inspirací pro vlastní práci, a vrátím se k jednotlivým objektům. Dva z nich vznikly formou skládané koláže jednotlivých detailů, které si autorka sama vytvořila. V jednom případě jde o silikonovou hvězdičku, která prorůstá krunýřem složeným ze svařovaných matic, ve druhém případě bude objekt odlitý do hliníku a bude pracovat s náhodnostmi vznikajícími při odlévání kovů. Třetí objekt vznikl virtuálně v počítači a to tvarovými úpravami počítačové klávesy Enter. Tento objekt je podle mého názoru nejdál. Namnožená, zmenšená, zvětšená a různě deformovaná klávesa Enter vyrůstá ve všech směrech do prostoru a připomíná nějakou vegetaci nebo rostlinu. Myslím, že v případě tohoto objektu se autorce podařilo nejlépe se osvobodit od svého původního inspiračního zdroje a vytvořila plastiku, která se může zcela volně interpretovat. Je to dané i tím, že nepracuje s materiály, ale hlavně s tvary. Tvary jsou v tomto případě zcela osvobozeny od materiálu a jeho limitů i jeho krásy a mohou zcela svobodně promlouvat. Jediný materiál, který tvary naplňuje je sádrový komposit. Vše sjednocuje a vytváří dobrý základ pro barevné zpracování objektu. Líbí se mi i výchozí tvar tohoto objektu a tím je již zmiňovaná klávesa enter. Je jednak tvarově zajímavá a také její symbolika s ohledem na překlad – vstoupit, vejít, nastoupit, vniknout, proniknout, prorazit, přihlásit se, účastnit se, zapsat, zadat, vložit – dává objektu velké interpretační možnosti. Druhé dva objekty jsou sice opět nazvané planetárními názvy, ale protože jsou vytvořené v různých materiálech a z různých předmětů, je těžké odhlédnout od měřítka všech konkrétních detailů a představit si celý objekt jako mnohonásobně zvětšenou sochu – planetku tak, jak je tomu u první popsané planetky Enter. Vzhledem k tomu, že je u tohoto souboru děl

mnohem zajímavější východisko, než výsledně použitá forma, práci Heleny Tůmové hodnotím stupněm B.

Michal Gabriel